

ĐIỀU KIỆN ĐỂ NGƯỜI TIN CHÚA NHẬN ĐƯỢC SẢN NGHIỆP ĐỜI ĐỜI

Bài 7 - Người tin Chúa phải nhờ quyền phép của Lẽ thật để trở nên người mới.

Sáng thế ký 17:1-8: Khi Áp-ram được chín mươi chín tuổi, thì Đức Giê-hô-va hiện đến cùng người và phán rằng: Ta là Đức Chúa Trời toàn năng; ngươi hãy đi ở trước mặt Ta làm một người trọn vẹn. Ta sẽ lập giao ước cùng ngươi, làm cho dòng dõi ngươi thêm nhiều quá bội. Áp-ram bèn sấp mình xuống đất; Đức Chúa Trời phán cùng người rằng: Này, phần Ta đây, Ta đã lập giao ước cùng ngươi; vậy ngươi sẽ trở nên tổ phụ của nhiều dân tộc. Thiên hạ chẳng còn gọi ngươi là Áp-ram nữa, nhưng tên ngươi sẽ là Áp-ra-ham, vì Ta đặt ngươi làm tổ phụ của nhiều dân tộc. Ta sẽ làm cho ngươi sanh sản rất nhiều, làm cho ngươi thành nhiều nước; và các vua sẽ do nơi ngươi mà ra. Ta sẽ lập giao ước cùng ngươi, và cùng hậu tự ngươi trải qua các đời; ấy là giao ước đời đời, hầu cho Ta làm Đức Chúa Trời của ngươi và của dòng dõi ngươi. Ta sẽ cho ngươi cùng dòng dõi ngươi xứ mà ngươi đang kiều ngụ, tức toàn xứ Ca-na-an, làm cơ nghiệp đời đời. Vậy, Ta sẽ làm Đức Chúa Trời của họ.

Nhiều người có thể ngạc nhiên khi chúng ta đang học về đề tài người tin Chúa phải nhờ quyền phép của Lẽ thật và của Đức Thánh-Linh để tái sanh tâm linh mình, để được trở nên người mới, hầu cho được thấy Nước Đức Chúa Trời và được vào trong Nước Đức Chúa Trời, như Đức Chúa Jêsus Christ đã phán, mà chúng ta lại quay lại sách Sáng thế ký, là cuốn sách đầu tiên trong năm sách của Môi-se!

Để chúng ta hiểu rõ lý do chúng ta phải thường xuyên trở lại với Lời Chúa chép trong sách Sáng thế ký, chúng ta hãy đến với Lời Chúa Jêsus đã phán với Ni-cô-đem và cũng là phán với hết thảy loài người.

Giăng 3:3-12: Đức Chúa Jêsus cất tiếng đáp rằng: Quả thật, quả thật, Ta nói cùng ngươi, nếu một người chẳng sanh lại, thì không thể thấy được nước Đức Chúa Trời. Ni-cô-đem thưa rằng: Người đã già thì sanh lại làm sao được? Có thể nào trở vào lòng mẹ và sanh lần thứ hai sao? Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Quả thật, quả thật, Ta nói cùng ngươi, nếu một người chẳng nhờ nước và Thánh Linh mà sanh, thì không được vào nước Đức Chúa Trời. Hễ chi sanh bởi xác thịt là xác thịt; hễ chi sanh bởi Thánh Linh là thần. Chớ lấy làm lạ về điều Ta đã nói với ngươi: Các ngươi phải sanh lại. Gió muốn thổi đâu thì thổi, ngươi nghe tiếng động; nhưng chẳng biết gió đến từ đâu và cũng không biết đi đâu. Hễ người nào sanh bởi Thánh Linh thì cũng như vậy. Ni-cô-đem lại nói: Điều đó làm thế nào được? Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Ngươi là giáo sư của dân Y-sơ-ra-ên, mà không hiểu biết những điều đó sao! Quả thật, quả thật, Ta nói cùng ngươi, chúng ta nói điều mình biết, làm chứng điều mình đã thấy; còn các ngươi chẳng hề nhận lấy lời chứng của chúng ta. Ví bằng Ta nói với các ngươi những việc thuộc về đất, các ngươi còn chẳng tin thay; huống chi Ta nói những việc thuộc về trời, thì các ngươi tin sao được?

Đức Chúa Jêsus đã phán với Ni-cô-đem rằng, Ngài đang dùng những ví dụ thuộc về đất để dắt dẫn người ta đến với những sự thuộc về trời, mà Ni-cô-đem, một giáo sư vốn rất được tôn trọng trong dân Y-sơ-ra-ên, lại không hiểu được Lời Chúa phán, vậy thì khi Đức Chúa Jêsus phán những sự thuộc về trời thì làm thế nào người hiểu được, mà khi giáo sư đã không hiểu, thì làm thế nào dân sự có thể hiểu được ý nghĩa của Lời Chúa?

Đức Chúa Jêsus Christ đã đến thế gian này để làm chứng cho Lẽ thật, nghĩa là Ngài đến để làm chứng cho hết thảy loài người biết rằng, loài người là con của Đức Chúa Trời, được tạo nên bởi hơi thở của Đức Chúa Trời, tức là bởi Lẽ thật, là Lời hằng sống của Đức Chúa Trời, theo ảnh tượng của Đức Chúa Trời, tức là được tạo nên trong sự công bình và sự thánh sạch của Lẽ thật, mà Lẽ thật chính là Lời hằng sống của Đức Chúa Trời. Lời hằng sống của Đức Chúa Trời vốn đã có nơi tâm linh của loài người, nhưng vì cố tội lỗi của A-đam, là người trước nhất được Giê-hô-Va Đức Chúa Trời tạo nên trên đất này, mà sự sáng thật, tức là sự vinh hiển của Đức Chúa Trời vốn được ban cho loài người từ khi loài người còn ở trong lòng Đức Chúa Trời, bị thiếu mất. Khi tâm linh của loài người, vốn một ngọn đèn của Đức Giê-hô-Va, đã không được thắp sáng, thì tâm linh loài người không thể quản trị thân thể xác thịt mình sống theo Luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời, mà nếu thân thể xác thịt của loài người không vâng phục Luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời, thì tâm linh của loài người không được phục hồi quyền kế tự Đức Chúa Trời, đồng nghĩa với việc tâm linh loài người vẫn ngồi ở trong bóng của sự chết và nếu tâm linh đó không nhận được giá cứu chuộc cho sự sống mình, thì khi thân thể xác thịt của người ta qua đời, tâm linh người đó sẽ hư mất đời đời nơi hỏa ngục. Đức Chúa Jêsus Christ đến thế gian này để tỏ cho loài người, tức là cho tâm linh của loài người biết trách nhiệm của mình phải làm, đó là khi người ta được nghe tiếng phán của Đức Chúa Jêsus Christ, thì phải trở dậy để bắt thân thể xác thịt mình phải tiếp nhận, vâng giữ và tuân theo Luật pháp thánh khiết và công bình của Đức

Chúa Trời, mà Luật pháp đó bắt đầu từ sách Sáng thế ký, được gọi là Đá góc quý báu, là Đá đã thử nghiệm, là Nền bền vững, ai tin sẽ không phải gấp rút, cho đến sách Ma-la-chi, cùng các Thi-Thiên, các lời tiên tri được chép trong Kinh-Thánh. Chính quyền phép của Lời Đức Chúa Trời chép trong Kinh-Thánh sẽ giải phóng thân thể xác thịt của người ta ra khỏi quyền lực của tội lỗi và khi thân thể xác thịt của người ta đã được giải phóng khỏi quyền lực của tội lỗi, thì tâm linh của người ta sẽ được Đức Thánh-Linh mở mắt cho được thấy Lẽ thật, là nền tảng của quyền phép, là sự cai trị, là hoàng gia của Đức Chúa Trời, đó là ý nghĩa trọn vẹn của chữ Nước Đức Chúa Trời (βασιλεία) trong ngôn ngữ Hy-lạp, là ngôn ngữ chép Kinh-Thánh phần Tân-ước.

Lời của Đức Chúa Trời được ví là Đá góc nhà, còn các thầy tế lễ và các thầy thông giáo trong dân Y-sơ-ra-ên, được gọi là thợ xây nhà, nhưng những người đó đã loại bỏ Đá góc nhà, nên trải các đời kể từ sau khi Giô-suê qua đời, dân Y-sơ-ra-ên đã không nhận biết Luật pháp của Đức Chúa Trời, và vì họ không nhận biết Luật pháp của Đức Chúa Trời thì họ phạm tội, khiến cho Danh Đức Giê-hô-Va bị nói phạm trong dân ngoại và cơn thịnh nộ của Đức Giê-hô-Va đã nổi lên và đổ trên họ.

Ê-xê-chi-ên 22:23-31: Lại có lời Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng: **Hỡi con người, hãy nói cùng nó rằng: Đây là đất chẳng được tẩy sạch, nơi này thịnh nộ chẳng được mưa dầm. Những tiên tri của nó lập mưu giữa nó; như sư tử hay gấu cắn xé môi của nó, chúng nó nuốt các linh hồn, cướp lấy của cải và những vật quý, làm cho kẻ góa bụa thêm nhiều ra giữa thành. Các thầy tế lễ nó phạm luật pháp Ta, và làm dơ vật thánh ta; chẳng phân biệt cái gì là thánh, cái gì là tục; chẳng khiến người ta phân biệt cái gì là ô uế, cái gì là tinh sạch; nhắm mắt chẳng xem các ngày sa-bát Ta, và Ta bị nói phạm giữa chúng nó. Các quan trưởng ở giữa nó giống như muông sói xé môi, chỉ lo làm đổ máu, làm mất linh hồn, để được lợi bất nghĩa. Các tiên tri nó dùng bùn không pha rơm trét cho chúng nó; thấy sự hiện thấy giả dối, và bói khoa sự dối cho chúng nó, mà rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vậy, song Đức Giê-hô-va chưa hề phán. Dân trong đất làm sự bạo ngược, phạm sự trộm cướp, khuấy rối kẻ nghèo nàn thiếu thốn, và ức hiếp người trú ngụ cách trái phép. Ta đã tìm một người trong vòng chúng nó, dựng xây lại tường thành, vì đất mà đứng chỗ sứt mẻ trước mặt Ta, hầu cho Ta không hủy diệt nó; song Ta chẳng tìm được một ai. Vậy nên Ta đổ cơn thịnh nộ trên chúng nó, và lấy lửa giận của Ta đốt chúng nó; Ta đã làm cho đường lối của chúng nó lại đổ về trên đầu chúng nó, Chúa Giê-hô-va phán vậy.**

Giê-hô-Va Đức Chúa Trời đã sai Con một Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ, đến thế gian này để làm cho Luật pháp của Ngài được vững lập, làm cho Luật pháp được ưa chuộng, được rao giảng ra khắp mọi nơi trên đất, hầu cho mọi nhu cầu thuộc về sự sống của loài người sẽ được cung cấp cho bởi chính quyền phép của Luật pháp mà người ta đã tiếp nhận, vâng giữ và tuân theo, như Đức Chúa Jêsus Christ đã phán trong những bài giảng đầu tiên của Ngài, tại trên núi gần thành Ca-bê-na-um, trong xứ Giu-đê.

Ma-thi-ơ 5:17-20: Các người đừng tưởng Ta đến đặng phá luật pháp hay là lời tiên tri; Ta đến, không phải để phá, song để làm cho trọn. Vì Ta nói thật cùng các người, đang khi trời đất chưa qua đi, thì một chấm một nét trong luật pháp cũng không qua đi được cho đến khi mọi sự được trọn. Vậy, ai hủy một điều cực nhỏ nào trong những điều răn này, và dạy người ta làm như vậy, thì sẽ bị xưng là cực nhỏ trong nước thiên đàng; còn như ai giữ những điều răn ấy, và dạy người ta nữa, thì sẽ được xưng là lớn trong nước thiên đàng. Vì Ta phán cho các người rằng, nếu sự công bình của các người chẳng trở hơn sự công bình của các thầy thông giáo và người dòng Pha-ri-si, thì các người chắc không vào nước thiên đàng.

Chữ làm cho trọn - to fulfil^{G4137} chép trong câu 17 trên, đó là chữ πληρόω - pleroo, số 4137 ra từ chữ πλήρης - pleres, số 4134 và chữ πλήθω - pletho, số 4130 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *làm cho đầy tràn, làm cho đầy đủ, trang bị cho, làm cho được truyền bá rộng khắp, làm cho có tác dụng, làm cho ảnh hưởng đến mọi nơi, làm cho thoả mãn, làm cho vừa lòng, làm cho có hiệu lực, làm cho được thi hành, làm cho được trọn vẹn, làm cho đạt tới mục đích, làm cho ứng nghiệm điều đã định, hoàn thành công việc được giao.*

Ê-sai 55:8-13: Đức Giê-hô-va phán: Ý tưởng Ta chẳng phải ý tưởng của các người, đường lối các người chẳng phải đường lối của Ta. Vì các tầng trời cao hơn đất bao nhiêu, thì đường lối của Ta cao hơn đường lối của các người, ý tưởng của Ta cao hơn ý tưởng của các người cũng bấy nhiêu. Và, như mưa và tuyết xuống từ trên trời và không trở lại nữa, mà đượm nhuần đất đai, làm cho sanh ra và kết nụ, đặng có giống cho kẻ gieo, có bánh cho kẻ ăn, thì Lời nói của Ta cũng vậy, đã ra từ miệng Ta, thì chẳng trở về luống nhưng, mà chắc sẽ làm trọn điều Ta muốn, thuận lợi công việc Ta đã sai khiến nó. Vì các người

sẽ đi ra vui vẻ, được đưa đi trong sự bình an. Trước mặt các người, núi và đồi sẽ trở lại tiếng ca hát, mọi cây cối ngoài đồng sẽ vỗ tay. Cây tùng sẽ mọc lên thay cho bụi gai, và cây sim sẽ lớn lên thay cho gai góc; điều đó sẽ làm cho biết Danh Đức Giê-hô-va, và là một dấu đời đời không hề tuyệt diệt.

Trước khi chịu thập tự giá, Đức Chúa Jê-sus Christ đã cầu xin với Đức Chúa Cha và qua lời cầu nguyện của Ngài, mà Đức Chúa Jê-sus đã tỏ cho chúng ta biết tình yêu thương của Giê-hô-va Đức Chúa Trời dành cho Đức Chúa Jê-sus Christ và tình yêu của Đức Chúa Jê-sus Christ dành cho những người nào được Đức Chúa Cha chọn và giao phó cho Ngài, để là được làm tôi tớ Ngài, được giấu trong sách Sáng thế ký, là cuốn sách duy nhất tỏ cho loài người chúng ta biết công việc của Giê-hô-va Đức Chúa Trời làm ra trước khi loài người được tạo nên trên đất này, cùng kế hoạch cứu chuộc loài người đã được hoàn thành trong Đức Chúa Trời và được chép xuống trong sách Sáng thế ký. Vì thế cho nên sách Sáng thế ký được gọi là Hòn Đá góc nhà, là Đá góc quý báu, là Đá đã thử nghiệm, là Nền bền vững, ai tin sẽ chẳng gặp rút. (Ê-sai 28:16).

Bây giờ chúng ta cùng trở lại với kế hoạch cứu chuộc loài người của Giê-hô-va Đức Chúa Trời, được thi hành qua Áp-ram mà Đức Giê-hô-va đã chọn, để qua người mà có một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ.

Sáng thế ký 17:1-8: Khi Áp-ram được chín mươi chín tuổi, thì Đức Giê-hô-va hiện đến cùng người và phán rằng: Ta là Đức Chúa Trời toàn năng; người hãy đi ở trước mặt Ta làm một người trọn vẹn. Ta sẽ lập giao ước cùng người, làm cho dòng dõi người thêm nhiều quá bội. Áp-ram bèn sấp mình xuống đất; Đức Chúa Trời phán cùng người rằng: Này, phần Ta đây, Ta đã lập giao ước cùng người; vậy người sẽ trở nên tổ phụ của nhiều dân tộc. Thiên hạ chẳng còn gọi người là Áp-ram nữa, nhưng tên người sẽ là Áp-ra-ham, vì Ta đặt người làm tổ phụ của nhiều dân tộc. Ta sẽ làm cho người sanh sản rất nhiều, làm cho người thành nhiều nước; và các vua sẽ do nơi người mà ra. Ta sẽ lập giao ước cùng người, và cùng hậu tự người trải qua các đời; ấy là giao ước đời đời, hầu cho Ta làm Đức Chúa Trời của người và của dòng dõi người. Ta sẽ cho người cùng dòng dõi người xứ mà người đang kiều ngụ, tức toàn xứ Ca-na-an, làm cơ nghiệp đời đời. Vậy, Ta sẽ làm Đức Chúa Trời của họ.

Sau khi được nghe mạng lệnh của Đức Giê-hô-va về điều kiện người phải đi ở trước mặt Ngài làm một người trọn vẹn, Áp-ram đã ngã sấp mặt xuống đất, ấy là vì qua Lời phán của Đức Giê-hô-va, mà Áp-ram nhận biết bản thân mình đã không trọn vẹn ở trước mặt Đức Giê-hô-va. Áp-ram cũng nhận biết vì cố đó mà người đã không có được một dòng dõi cho chính mình, khi Áp-ram nghe theo lời vợ mình, là Sa-rai, mà ăn nằm với con đòi A-ga, để nhờ đó mà Sa-rai có con và điều Áp-ram đã làm đó là không đẹp lòng Đức Chúa Trời. Khi Đức Giê-hô-va thấy thái độ ăn năn của Áp-ram, thì Ngài phán tiếp với người về điều Ngài sẽ làm, cùng những điều mà Áp-ram và dòng dõi của người sẽ phải làm ở trước mặt Ngài, hầu cho kế hoạch của Giê-hô-va Đức Chúa Trời được ứng nghiệm.

Trong cuộc sống, có thể nói hầu hết mọi người tin Chúa đều đã có hành động giống như Áp-ram, đó là làm theo ý của xác thịt mình, nghe theo lời của con người mà bỏ qua mạng lệnh của Đức Chúa Trời. Vì trước khi Áp-ram nghe theo lời của Sa-rai, vợ người, để ăn nằm với con đòi A-ga, thì Áp-ram đã được Giê-hô-va Đức Chúa Trời phán với người, về việc người sẽ có một dòng dõi đông như sao trên trời (Sáng thế ký 15:4-5) và chính Đức Giê-hô-va đã lập giao ước với người về xứ Ca-na-an, mà Ngài đã quyết định ban cho dòng dõi của người (Sáng thế ký 15:18-21).

Hầu như hết thảy mọi người, khi mới tin nhận Đức Chúa Jê-sus Christ làm Chúa của sự sống mình, đều chỉ nghĩ về sự cứu rỗi linh hồn mình, sao cho được thoát khỏi sự chết đời đời, nhưng lại bỏ qua phần trách nhiệm của chính linh hồn mình, mà theo lẽ thật, đó là tâm linh (spirit) người ấy phải chứng minh sự tin của mình vào Danh của Đức Chúa Jê-sus Christ, là sự tiếp nhận, vâng giữ và làm theo hết thảy mọi Lời mà Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán, cùng sự vâng giữ và tuân theo Luật pháp của Đức Chúa Trời, như Đức Chúa Jê-sus đã phán:

Lu-ca 6:46-49: Sao các người gọi Ta: Chúa, Chúa, mà không làm theo Lời Ta phán? Ta sẽ chỉ cho các người biết kẻ nào đến cùng Ta, nghe Lời Ta, và làm theo, thì giống ai. Kẻ ấy giống như một người kia cất nhà, đào đất cho sâu, xây nền trên vầng đá: nước tràn lan, dòng nước chảy mạnh xô vào nhà đó, nhưng không xô động được, vì đã cất chắc chắn. Song kẻ nào nghe Lời Ta mà không làm theo, thì giống như một người kia cất nhà trên đất không xây nền: dòng nước chảy mạnh xô vào nhà đó, tức thì nhà sụp xuống, và sự hư hại lớn lao.

Giăng 15:1-11: Ta là gốc nho thật, Cha Ta là người trồng nho. Hễ nhánh nào trong Ta mà không kết

quả thì Ngài chặt hết; và Ngài tĩa sửa những nhánh nào kết quả, để được sai trái hơn. Các người đã được trong sạch, vì Lời Ta đã bảo cho. Hãy cứ ở trong Ta, thì Ta sẽ ở trong các người. Như nhánh nho, nếu không dính vào gốc nho, thì không tự mình kết quả được, cũng một lẽ ấy, nếu các người chẳng cứ ở trong Ta, thì cũng không kết quả được. Ta là gốc nho, các người là nhánh. Ai cứ ở trong Ta và Ta trong họ thì sinh ra lắm trái; vì ngoài Ta, các người chẳng làm chi được. Nếu ai chẳng cứ trong Ta thì phải ném ra ngoài, cũng như nhánh nho; nhánh khô đi, người ta lượm lấy, quăng vào lửa, thì nó cháy. Ví bằng các người cứ ở trong Ta, và những Lời của Ta ở trong các người, hãy cầu xin mọi điều mình muốn, thì sẽ được điều đó. Nay, Cha Ta sẽ được sáng Danh là thể nào: ấy là các người được kết nhiều quả, thì sẽ làm môn đồ của Ta vậy. Như Cha đã yêu thương Ta thể nào, Ta cũng yêu thương các người thể ấy; hãy cứ ở trong sự yêu thương của Ta. Nếu các người vâng giữ các điều răn của Ta, thì sẽ ở trong sự yêu thương Ta, cũng như chính Ta đã vâng giữ các điều răn của Cha Ta, và cứ ở trong sự yêu thương Ngài. Ta nói cùng các người những điều đó, hầu cho sự vui mừng của Ta ở trong các người, và sự vui mừng các người được trọn vẹn.

Sự yêu thương của Đức Chúa Trời ban cho loài người đó chính là việc Ngài đã ban Luật pháp thánh khiết và công bình của Ngài cho loài người, mà trước hết là ban cho dân Y-sơ-ra-ên, qua Môi-se, tôi tớ của Ngài.

Tự Luật pháp mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người chúng ta đó, sẽ không làm gì cho loài người chúng ta, cũng như các bảng chỉ đường giao thông sẽ không đưa người ta đi đến đâu cả, nhưng tự những người tham gia giao thông sẽ chọn quyết định cho chính mình, là sẽ tuân theo dấu hiệu của bảng chỉ đường, hay là không tuân theo bảng chỉ đường đó và kết quả dành cho người ta chính là sự quyết định của người ấy. Cũng một lẽ đó, nếu người tin Chúa quyết định vâng giữ và đi theo Luật pháp của Đức Chúa Trời, (còn được gọi là đường lối của Đức Chúa Trời), thì quyền phép của Lời Đức Chúa Trời sẽ thi hành chức năng mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã giao phó cho Lời của Ngài, làm thành điều Ngài đã định cho Lời của Ngài phải làm.

Người nào vâng giữ và tuân theo Luật pháp của Đức Chúa Trời, thì tội lỗi của người đó sẽ được tha thứ, sự rửa sả của Luật pháp sẽ được cất khỏi người đó (tuỳ theo sự quy định của Luật pháp). Khi tội lỗi của người ấy đã được bôi xoá, thì ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi (tâm linh) người đó sẽ được Đức Thánh-Linh thấp sáng lên và bấy giờ, con mắt của tâm linh đó sẽ được thấy và được hiểu những sự mà trước đó người ấy không thể thấy được và không thể hiểu được, tức là những sự mâu nhiệm thuộc về Nước Đức Chúa Trời.

Khi ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi (tâm linh) người tin Chúa được thấp sáng trở lại, quyền phép của Lê thật (còn được gọi là Nước hằng sống, là Bánh hằng sống), sẽ nuôi dưỡng tâm linh đó, duy trì sự sáng của ngọn đèn đó, giúp cho tâm linh người đó có năng lực, bắt thân thể xác thịt mình vâng phục Luật pháp của Đức Chúa Trời. Hết thấy những sự này sẽ được chính Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, thông qua quyền phép của Lời Ngài mà làm thành cho những người nào thật sự yêu mến Ngài và vâng giữ các mạng lệnh cùng các điều răn của Ngài, như chúng ta đã thấy Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời phán với Áp-ram rằng: **“Này, phần Ta đây, Ta đã lập giao ước cùng người; vậy người sẽ trở nên tổ phụ của nhiều dân tộc.”**

Trong hết thấy các mạng lệnh mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán với bất kỳ ai trong loài người, từ Áp-ram (Áp-ra-ham), đến Y-sác, hay là với Gia-cốp, thì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ làm thành điều Ngài đã phán, nhưng với điều kiện là những người đã nhận được các mạng lệnh giao ước của Đức Chúa Trời, sẽ phải làm thành những điều thuộc về mình ở trước mặt Đức Chúa Trời, và đó là sự công bình của Đức Chúa Trời.

Đức Giê-Hô-Va phán tiếp với Áp-ram về điều kiện mà Áp-ram phải làm theo, hầu cho giao ước của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã lập với người, được ứng nghiệm.

Sáng thế ký 7:5-8: Thiên hạ chẳng còn gọi người là Áp-ram nữa, nhưng tên người sẽ là Áp-ra-ham, vì Ta đặt người làm tổ phụ của nhiều dân tộc. Ta sẽ làm cho người sanh sản rất nhiều, làm cho người thành nhiều nước; và các vua sẽ do nơi người mà ra. Ta sẽ lập giao ước cùng người, và cùng hậu tự người trải qua các đời; ấy là giao ước đời đời, hầu cho Ta làm Đức Chúa Trời của người và của dòng dõi người. Ta sẽ cho người cùng dòng dõi người xứ mà người đang kiều ngụ, tức toàn xứ Ca-na-an, làm cơ nghiệp đời đời. Vậy, Ta sẽ làm Đức Chúa Trời của họ.

Tại điểm này, chúng ta phải nhận biết ý nghĩa của Lời Chúa luôn là mạng lệnh, là yêu cầu mà mọi người nhận được mạng lệnh mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán với mình, sẽ phải tuân theo, vì loài người là công việc của tay Đức Chúa Trời làm ra. Các mạng lệnh mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán với Áp-ram cũng

là phán với những người tin Chúa vậy, vì Áp-ram là hình bóng về những người mới tin nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Chúa của sự sống mình, là những người chưa được tái sinh tâm linh mình.

Tại sao Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời lại phải đổi tên Áp-ram thành Áp-ra-ham ?

Chữ tên - name^{H8034} chép trong câu 5 trên, đó là chữ שֵׁם - shem, số 8034 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **Danh xưng, tên gọi; thanh danh, vị thế, uy quyền, bổn tánh, sự tôn trọng;**

Tên của Áp-ram do Tha-rê, cha của người đặt cho người, và Áp-ram có nghĩa là **“cha cao quý”**.

Tên của Tha-rê, cha của Áp-ram, trong ngôn ngữ Hê-bơ-rơ là chữ תְּרָח - Terach, số 8646, có nghĩa là: **địa vị, chức vụ, người ở địa vị cao; sự chậm trễ, sự trì hoãn, sự làm chậm trễ, sự làm trở ngại, sự lẩn lữa;**

Chính Tha-rê, cha của Áp-ram đã quyết định dẫn gia đình mình ra khỏi xứ U-rơ (sau này thuộc về đất của I-rắc) để đi đến xứ Ca-na-an, thế nhưng khi người đến xứ Cha-ran, thì người lại định cư tại đó, mà không tiếp tục đi đến xứ Ca-na-an như đã định trước. Cha-ran trong tiếng Hê-bơ-rơ חֲרָן - chrar, số 2787, có nghĩa là **nơi bị nung nóng, nơi khôn hạn, nơi khiến giận dữ;**

Sáng thế ký 11:31-32: Tha-rê dẫn Áp-ram, con trai mình, Lót, con trai Ha-ran, cháu mình, và Sa-rai, vợ Áp-ram, tức dâu mình, đồng ra khỏi U-rơ, thuộc về xứ Canh-ê, đặng qua xứ Ca-na-an. Khi đến Cha-ran thì lập gia cư tại đó. Tha-rê hưởng thọ được hai trăm năm tuổi, rồi qua đời tại Cha-ran.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã chờ cho đến khi Tha-rê (cha của Áp-ram) qua đời, Ngài mới gọi Áp-ram ra khỏi quê hương mình, ra khỏi vòng bà con mình, để đi đến nơi Ngài sẽ chỉ cho, và Áp-ram đã vâng theo tiếng phán của Đức Giê-Hô-Va mà ra khỏi xứ Cha-ran, để đi đến nơi Đức Giê-Hô-Va đã định cho người.

Sáng thế ký 12:1-4: Vả, Đức Giê-hô-va có phán cùng Áp-ram rằng: Người hãy ra khỏi quê hương, vòng bà con và nhà cha người, mà đi đến xứ Ta sẽ chỉ cho. Ta sẽ làm cho người nên một dân lớn; Ta sẽ ban phước cho người, cùng làm nổi danh người, và người sẽ thành một nguồn phước. Ta sẽ ban phước cho người nào chúc phước người, rủa sả kẻ nào rủa sả người; và các chi tộc nơi thế gian sẽ nhờ người mà được phước. Rồi Áp-ram đi, theo như lời Đức Giê-hô-va đã phán dạy; Lót đồng đi với người. Khi Áp-ram ra khỏi Cha-ran, tuổi người được bảy mươi lăm.

Bản King James version chép câu 1 trên như sau: ¹Now the LORD^{H3068} had said^{H559} unto Abram^{H87}, Get^{H3212} thee out of thy country^{H776}, and from thy kindred^{H4138}, and from thy father's^{H1} house^{H1004}, unto a land^{H776} that I will show^{H7200} thee:

Đây không phải là một sự kêu gọi bình thường của Đức Giê-Hô-Va đối với Áp-ram, nhưng là một mạng lệnh của Đức Chúa Trời đối với một người đã được Ngài tạo nên, vì chữ mà bản tiếng Việt dịch là **hãy ra khỏi**, đó, trong nguyên văn tiếng Hê-bơ-rơ, là chữ יָצֵא - yalak, số 3212, có nghĩa là **một mạng lệnh, một sự thúc giục ngay lập tức đi ra, rời khỏi nơi đó, ra xa khỏi nơi đó;**

Chữ **quê hương - country**^{H776} chép trong câu 1 trên, đó là chữ אֶרֶץ - erets, số 0776 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **đất, trái đất, quê hương, dân tộc, thế gian,**

Chữ **bà con - kindred**^{H4138} chép trong câu 1 trên, đó là chữ מוֹלֶדֶת - mowledeth, số 4138 ra từ chữ יָלַד - yalad, số 3205 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **quan hệ họ hàng, hoàn cảnh đã sanh ra, hoàn cảnh khôn cùng, hoàn cảnh khiến xảy ra những sự khốn khổ, sự cứng lòng, những tội lỗi, những sự gian ác...;**

Chữ **nhà (cha người) - (thy father's^{H1}) house**^{H1004} chép trong câu 1 trên, đó là chữ בַּיִת - bayith, số 1004 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **nhà, nơi cư ngụ, nơi ẩn náu của người ta hoặc của súc vật, thân thể xác thịt của người ta, nhà tạm của người lữ hành, nhà tạm giam, nhà tù;**

Mặc dù những sự này đã xảy trong cuộc sống xác thịt của Áp-ram, nhưng hết thảy mọi sự đã xảy ra trên đất này đều là bóng về những sự thuộc về thần linh, trong kế hoạch cứu chuộc loài người và tìm một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ của Đức Giê-Hô-Va. Đức Chúa Jêsus Christ đã phán rằng, cả Kinh-Thánh làm chứng về Ngài và Kinh-Thánh chép về loài người (thuộc linh) chúng ta. Mọi Lời của Đức Chúa Trời được chép trong Kinh-Thánh đều thuộc về thần linh và sự sống và mọi sự được chép trong sách Sáng thế ký đều do Đức Giê-Hô-Va tỏ cho Môi-se chép xuống, chứ không phải là sách lịch sử, hay là sách do loài người chép xuống mà người ta tổng hợp lại, vì thế cho nên chúng ta phải nhìn nhận mọi sự được chép đây là thần linh và sự sống.

Khi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời phán với Áp-ram (Áp-ra-ham), thì các Lời đó đều mang ý nghĩa phán với những người tin Chúa trong thời kỳ sau rốt này, vì các mạng lệnh đó đều do Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời phán ra và Danh Ngài có nghĩa là Đấng Tự Hữu, Hằng Hữu, nên các Lời của Ngài hằng còn đến muôn đời.

Dù trong thuộc thể Áp-ram đã rời khỏi những người trong vòng bà con thân thuộc và ra khỏi hệ thống gia đình của cha mình, là Tha-rê, cùng ra khỏi xứ Cha-ran, để đi theo tiếng phán của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, nhưng những sự đó là bóng về việc: Khi một người tin nhận Đức Chúa Jêsus Christ là Chúa của sự sống mình, thì người đó phải ra khỏi vòng bà con mình, ra khỏi nhà cha mình, nhưng không phải hết thảy đều có điều kiện trong thuộc thể, mà trong ý nghĩa thuộc linh thì hết thảy mọi người tin Chúa đều phải làm theo mạng lệnh của Đức Chúa Trời, nghĩa là người ấy phải ra khỏi hệ thống cai trị thuộc linh của gia đình mình, nếu người tin Chúa còn phụ thuộc cha, mẹ mình. Ra khỏi quyền cai trị thuộc linh đó là phải ra khỏi tín ngưỡng của họ, nếu họ không phải là người tin Đức Chúa Jêsus Christ và sống theo Luật pháp của Đức Chúa Trời. Phải ra khỏi những sự đã và đang cai trị tư tưởng, tôn giáo, tín ngưỡng của những người đó, không đứng trong đường lối của họ, không làm theo những công việc của họ, là những công việc nghịch lại sự công bình và sự thánh sạch của Đức Chúa Trời. Ra khỏi những công việc, những hoạt động, những sự quan hệ của họ, là những sự nghịch lại bổn tánh của Đức Chúa Trời. Ra khỏi nơi đã và đang bị sự rủa sả của Luật pháp Đức Chúa Trời giáng trên tội lỗi của tổ phụ truyền lại, hoặc ra khỏi nơi mà bề ngoài giống như là nơi thờ phượng Đức Chúa Trời, nhưng lại không đi theo Luật pháp công bình và thánh sạch của Đức Chúa Trời, không tuân theo các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời, không vâng theo mạng lệnh của Đức Chúa Jêsus Christ, tức là những công việc mà những người ở nơi đó đang nghịch lại với Tin-Lành quyền phép của Nước Đức Chúa Trời, không tin vào quyền phép của Đức Thánh-Linh, không tin vào những sự ban cho của Đức Thánh-Linh... thì những người tin Chúa đã được Đức Thánh-Linh kêu gọi phải ra khỏi nơi đó, là những nơi đã giam cầm, hãm ép, ngăn trở đức tin của người tin Chúa, khiến người ấy không được tự do bước theo Đức Thánh-Linh, như Lời Chúa đã chép:

Ê-sai 60:1-3: Hãy dấy lên, và sáng lòa ra! Vì sự sáng người đã đến, và vinh quang Đức Giê-hô-va đã mọc lên trên người. Nay, sự tối tăm vây phủ đất, sự u ám bao bọc các dân; song Đức Giê-hô-va dấy lên trên người, vinh quang Ngài tỏ rạng trên người. Các dân tộc sẽ đến nơi sự sáng người, các vua sẽ đến nơi sự chói sáng đã mọc lên trên người.

Ê-phê-sô 5:1-14: Vậy anh em hãy trở nên kẻ bắt chước Đức Chúa Trời như con cái rất yêu dấu của Ngài; hãy bước đi trong sự yêu thương, cũng như Đấng Christ đã yêu thương anh em, và vì chúng ta phó chính mình Ngài cho Đức Chúa Trời làm của dâng và của tế lễ, như một thức hương có mùi thơm. Phàm những sự gian dâm, hoặc sự ô uế, hoặc sự tham lam, cũng chớ nên nói đến giữa anh em, theo như cách xứng đáng cho các thánh đồ. Chớ nói lời tục tĩu, chớ giễu cợt, chớ giả ngộ tầm phào, là những điều không đáng, nhưng thà cảm tạ ơn Chúa thì hơn. Vì anh em phải biết rõ rằng kẻ gian dâm, ô uế, tham lam, tức là kẻ thờ hình tượng, không một kẻ nào được dự phần kế nghiệp của nước Đấng Christ và Đức Chúa Trời. Đừng để cho ai lấy lời giả trá phỉnh dỗ anh em; vì ấy là nhân những điều đó mà cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời giáng trên các con bạn nghịch. Vậy, chớ có thông đồng điều chi với họ hết. Vả, lúc trước anh em đang còn tối tăm, nhưng bây giờ đã nên người sáng láng trong Chúa. Hãy bước đi như các con sáng láng; vì trái của sự sáng láng ở tại mọi điều nhân từ, công bình và thành thật. Hãy xét điều chi vừa lòng Chúa, và chớ dự vào công việc vô ích của sự tối tăm, thà quả trách chúng nó thì hơn; vì dầu nói đến điều mà những người đó làm cách kín giấu, cũng đã là hở thẹn rồi. Nhưng hết thảy mọi sự đã bị quở trách đều được tỏ ra bởi sự sáng; phàm điều chi đã tỏ ra thì trở nên sự sáng vậy. Cho nên có chép rằng: Người đang ngủ, hãy thức, hãy vùng dậy từ trong đám người chết, thì Đấng Christ sẽ chiếu sáng người.

Nếu chúng ta nhìn vào danh xưng của Tha-rê, cha của Áp-ram, thì chúng ta sẽ thấy rằng, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã chọn Áp-ram, nhưng Ngài không thể hành động cho đến khi Tha-rê qua đời, vì trên cuộc đời của Tha-rê, cũng như tên gọi của Tha-rê đã tỏ cho thấy có một quyền lực thuộc về sự tối tăm, đã và đang cầm buộc Tha-rê và những người trong gia đình của Tha-rê đều đã phải chịu phục sự cai trị của Tha-rê.

Khi người tin Chúa tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Chúa của sự sống mình, điều đó có nghĩa là người ấy đã quyết định trở lại với Đức Chúa Trời, là Đấng đã tạo nên loài người, cả thuộc thể và thuộc linh cùng ban sự sống cho loài người, nhưng sự tiếp nhận đó mới chỉ làm trong hình thức mà thôi, nhưng trong lãnh vực thần linh, nếu người ấy vẫn còn lệ thuộc vào gia đình mình, nghĩa là còn lệ thuộc vào cha mẹ, hoặc ở chung nhà, sống trong gia đình đó, trong công việc làm, trong sự sinh hoạt, trong các hoạt động về công việc làm, cùng chịu

ảnh hưởng về kinh tế, sử dụng những vật dụng trong gia đình đó mà mình không có chủ quyền trên những vật ấy, nhưng là thuộc về cha, mẹ, hoặc thuộc về người nuôi dưỡng mình, thì người ấy vẫn đang phải chịu sự ảnh hưởng thuộc linh từ những người đó, tùy thuộc vào quyền lực nào đang cai trị trên những người đó, sẽ tác động trên cuộc đời của người ấy, khiến người ấy không thể tự do noi theo Chúa được, cho đến khi người ấy phải ra khỏi nơi đó hoàn toàn, cả nơi sống cùng ra khỏi hệ thống tín ngưỡng, cùng ra khỏi sự ảnh hưởng của họ.

Thi-Thiên 1:1-6: Phước cho người nào chẳng theo mưu kế của kẻ dữ, chẳng đứng trong đường tội nhân, không ngồi chỗ của kẻ nhạo báng; Song lấy làm vui vẻ về luật pháp của Đức Giê-hô-va, và suy gẫm luật pháp ấy ngày và đêm. Người ấy sẽ như cây trồng gần dòng nước, sanh bông trái theo thì tiết, lá nó cũng chẳng tàn héo; Mọi sự người làm đều sẽ thành vượng. Kẻ ác chẳng như vậy đâu; Nhưng chúng nó khác nào rơm rác gió thổi bay đi. Bởi cố ấy kẻ ác chẳng đứng nổi trong ngày đoán xét, tội nhân cũng không được vào hội người công bình. Vì Đức Giê-hô-va biết đường người công bình, song đường kẻ ác rồi bị diệt vong.

Hê-bơ-rơ 13:8-15: Đức Chúa Jê-sus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Anh em chớ để cho mọi thứ đạo lạ đổ dành mình; vì lòng nhờ ân điển được vững bền, ấy là tốt, chớ không phải nhờ đồ ăn, là sự chẳng ích chi cho kẻ làm như vậy. Chúng ta có một cái bàn thờ, phàm kẻ hầu việc trong đền tạm không có phép lấy gì tại đó mà ăn. Vả, huyết của con sinh bị thầy tế lễ thượng phẩm đem vào nơi thánh để làm lễ chuộc tội, còn thân thể nó thì đốt đi bên ngoài trại quân. Ấy vì đó mà chính mình Đức Chúa Jê-sus đã chịu khổ tại ngoài cửa thành để lấy huyết mình làm cho dân nên thánh. Vậy nên chúng ta hãy ra ngoài trại quân, đừng đi tới cùng Ngài, đồng chịu điều sỉ nhục. Vì dưới đời này, chúng ta không có thành còn luôn mãi, nhưng chúng ta tìm thành hầu đến. Vậy, hãy cậy Đức Chúa Jê-sus mà hằng dâng tế lễ bằng lời ngợi khen cho Đức Chúa Trời, nghĩa là bông trái của môi miệng xưng Danh Ngài ra.

Bây giờ chúng ta cùng trở lại với mạng lệnh mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã phán với Áp-ram, về việc Ngài đổi tên Áp-ram thành Áp-ra-ham.

Sáng thế ký 7:5-8: Thiên hạ chẳng còn gọi người là Áp-ram nữa, nhưng tên người sẽ là Áp-ra-ham, vì Ta đặt người làm tổ phụ của nhiều dân tộc. Ta sẽ làm cho người sanh sản rất nhiều, làm cho người thành nhiều nước; và các vua sẽ do nơi người mà ra. Ta sẽ lập giao ước cùng người, và cùng hậu tự người trải qua các đời; ấy là giao ước đời đời, hầu cho Ta làm Đức Chúa Trời của người và của dòng dõi người. Ta sẽ cho người cùng dòng dõi người xứ mà người đang kiều ngụ, tức toàn xứ Ca-na-an, làm cơ nghiệp đời đời. Vậy, Ta sẽ làm Đức Chúa Trời của họ.

Bản King James version chép: ⁵Neither^{H3808} shall thy name^{H8034} any^{H5750} more^{H5750} be called^{H7121} Abram^{H87}, but thy name^{H8034} shall be Abraham^{H85}; for a father^{H1} of many^{H1995} nations^{H1471} have I made^{H5414} thee. ⁶And I will make thee exceeding^{H3966} fruitful^{H6509}, and I will make^{H5414} nations^{H1471} of thee, and kings^{H4428} shall come^{H3318} out of thee. ⁷And I will establish^{H6965} my covenant^{H1285} between^{H996} me and thee and thy seed^{H2233} after^{H310} thee in their generations^{H1755} for an everlasting^{H5769} covenant^{H1285}, to be a God^{H430} unto thee, and to thy seed^{H2233} after^{H310} thee. ⁸And I will give^{H5414} unto thee, and to thy seed^{H2233} after^{H310} thee, the land^{H776} wherein thou art a stranger^{H4033}, all the land^{H776} of Canaan^{H3667}, for an everlasting^{H5769} possession^{H272}; and I will be their God^{H430}.

Trong bản tiếng Hê-bơ-rơ không có chép rằng thiên hạ sẽ chẳng gọi, nhưng chép rằng: ⁵Neither^{H3808} shall thy name^{H8034} any^{H5750} more^{H5750} be called^{H7121} Abram^{H87}, but thy name^{H8034} shall be Abraham^{H85}; Nghĩa là: Tên của người sẽ không còn (không được nhắc lại, không được sao chép lại, không được xác nhận, không được đặt lại, không được phục hồi) gọi là Áp-ram nữa, nhưng tên người sẽ là Áp-ra-ham.

Chữ gọi - called^{H7121} chép trong câu 5 trên, đó là chữ אָרָא - qara, số 7121 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: Lời gọi, lời chào, sự xưng hô tên gọi, danh tiếng, sự tuyên bố, sự công bố, sự để lộ ra, sự nói đến, đề cập đến,

Chữ Áp-ram - Abram^{H87} chép trong câu 5 trên, đó là chữ אַבְרָם - 'abram, số 87 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: cha cao quý;

Chữ Áp-ra-ham - Abraham^{H85} chép trong câu 5 trên, đó là chữ אַבְרָהָם - 'abraham, số 85 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: cha của nhiều dân tộc;

Theo cách thường của loài người, người ta đặt tên cho con của mình tùy theo hoàn cảnh, hoặc theo ý muốn của cha, mẹ, hoặc để kỷ niệm, hoặc để hy vọng cho con mình có được một cuộc sống theo ý nghĩa của tên gọi, hoặc để tự hào về dòng họ, hoặc để hãnh diện, hoặc ngẫu hứng, hoặc đặt theo tên của người nổi tiếng... mà người ta không biết rằng, tên gọi sẽ đem lại **uy quyền, bổn tánh, sự tôn trọng** cho người mang tên đó. Hết thấy mọi sự dưới trời đều được đặt tên và mỗi một tên gọi sẽ mang theo giá trị về **uy quyền, bổn tánh, sự tôn trọng**.

Khi nói đến **uy quyền**, không nhất thiết sẽ là quyền năng, nhưng là giá trị thật của uy quyền đó hoặc mạnh, hoặc yếu, hoặc nhu nhược, hoặc hiền lành, hoặc hung dữ, hoặc phạm thượng, hoặc lịch sự, hoặc hỗn hào, hoặc đẹp, hoặc xấu, hoặc cao thượng, hoặc thấp hèn...tùy theo ý nghĩa của tên gọi đó.

Cũng một lẽ đó, về bổn tánh của tên gọi sẽ luôn đeo bám theo người mang tên đó, như **ớt thì cay, mực thì đen, minh thì rõ ràng, hồng thì ấm, thanh thì mát, cát thì lạnh...** và những người nghe tên gọi đó sẽ nói, sẽ phân tích, sẽ đàm tiếu, sẽ bàn luận... về cái tên đó theo nhiều cách và ma quỷ sẽ nhân dịp các lời bàn luận, các lời đàm tiếu đó mà áp đặt những sự không tốt lành cho người mang cái tên đó.

Vì tên gọi không phải chỉ để cho người ta nhận biết người này khác người kia trong cộng đồng, mà còn để người ta nói đến ý nghĩa của cái tên đó và chính người mang cái tên đó sẽ được nghe lại những sự bàn luận về ý nghĩa của cái tên của mình, hoặc chính người mang cái tên đó sẽ có những tư tưởng, có những sự suy nghĩ, những nhận định về cái tên mà mình được cha mẹ đặt cho, mà người đó hoặc sẽ vui, hoặc sẽ buồn, hoặc sẽ mặc cảm, hoặc sẽ nhận biết chân giá trị của mình mà phấn đấu cho cuộc đời mình được như tên của mình vậy.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời muốn mọi người tin Chúa phải nhận biết cuộc đời của mình, kể từ khi tin Chúa và noi theo Đức Thánh-Linh, thì hết thấy sẽ phải đạt cho mình một tên gọi, một danh xưng xứng đáng với sự sống của tâm linh mình, như Đức Chúa Jêsus Christ đã phán:

Khải huyền 2:17: Ai có tai, hãy nghe Lời Đức Thánh Linh phán cùng các Hội thánh: Kẻ nào thắng, Ta sẽ ban cho ma-na đang giấu kín; và Ta sẽ cho nó hòn sỏi trắng, trên đó có viết một tên mới, ngoài kẻ nhận lấy không ai biết đến.

Một **tên mới** có nghĩa là một người mới, với uy quyền mới, bổn tánh mới và sự tôn trọng mới, không phải cho thân thể xác thịt, nhưng cho người bề trong, tức là cho tâm linh của người ấy.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã quyết định ban tên mới cho Áp-ra-ham, điều đó có nghĩa là Áp-ra-ham phải nhận biết chân giá trị của tên mới của mình và Áp-ra-ham phải sống có trách nhiệm với ý nghĩa của tên mới mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho mình.

Điều đầu tiên và trước nhất mà Áp-ra-ham sẽ làm với tên mới của mình, đó là Áp-ra-ham phải nhận biết ý nghĩa của tên đó và chính người sẽ nói với hết thấy mọi người trong nhà của mình, cùng những người có liên quan đến cuộc sống của Áp-ra-ham.

Khi lời được công bố ra khỏi môi miệng người ta, sẽ như hạt giống được gieo trước nhất là cho chính tấm lòng của người nói các lời đó và các lời đó sẽ tác động tới những người đã nghe các lời đó.

Khi mọi người trong nhà của Áp-ra-ham được nghe lời công bố của Áp-ra-ham, người ta sẽ nói lại, hoặc suy gẫm về tên mới đó và kể từ đó, mọi người trong nhà của Áp-ra-ham sẽ gọi người là **Áp-ra-ham - Cha của nhiều dân tộc**.

Đức tin đến bởi sự người ta nghe, là nghe Lời của Đức Chúa Trời được công bố (Rô-ma 10:17). Áp-ra-ham đã tiếp nhận mạng lệnh của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời và người sẽ nhắc lại các lời đó cho mọi người trong nhà của mình, và người ta cũng sẽ tiếp tục nhắc lại các lời đó trong bất kỳ hoàn cảnh nào mà người ta cần phải nói các lời đó, thì các lời được nhắc lại đó vẫn mang ý nghĩa là Lời của Đức Chúa Trời, chứ không phải là lời của Áp-ra-ham và như vậy, trong quyền phép của Lời Đức Chúa Trời mà tên mới của Áp-ra-ham được công nhận, được ban phước và phát triển theo đúng nguyên tắc của Nước Đức Chúa Trời, như Lời Chúa đã chép.

Thi-Thiên 116:5-14: Đức Giê-hô-va hay làm ơn, và là công bình; Đức Chúa Trời chúng ta có lòng thương xót. Đức Giê-hô-va bảo hộ người thật thà; Tôi bị khốn khổ, Ngài bèn cứu tôi. Hỡi linh hồn ta, hãy trở về nơi an nghỉ người; Vì Đức Giê-hô-va đã hậu đãi người. Chúa đã giải cứu linh hồn tôi khỏi chết, mắt tôi khỏi giọt lệ, và chân tôi khỏi vấp ngã. Tôi sẽ đi trước mặt Đức Giê-hô-va trong đất kẻ sống. Tôi tin, nên tôi nói. Tôi đã bị buồn thảm lắm. Trong cơn bối rối tôi nói rằng: Mọi người đều nói dối. Tôi sẽ lấy gì báo đáp Đức Giê-hô-va về các ơn lành mà Ngài đã làm cho tôi? Tôi sẽ cầm cái chén cứu chuộc, mà cầu khẩn Danh Đức Giê-hô-va, tôi sẽ trả xong cho Đức Giê-hô-va các sự tôi hứa nguyện, tại trước mặt

cả dân sự Ngài.

Mác 4:26-29: Ngài lại phán rằng: Nước Đức Chúa Trời cũng như một người vãi giống xuống đất; người ngủ hay dậy, đêm và ngày, giống cứ nảy chồi mọc lên, mà người không biết thể nào. Vì đất tự sanh ra hoa lợi: ban đầu là cây, kế đến bông, đoạn bông kết thành hạt. Khi hạt đã chín, người ta liền tra lưỡi hái vào, vì mùa gặt đã đến.

Ban cho Áp-ram một tên mới, nghe tưởng như một việc đơn giản như các bậc cha, mẹ đặt tên cho con cái mình vậy, nhưng Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Đấng sự Khôn ngoan và Mưu luận, không đặt tên cho Áp-ram để phân biệt người với những người khác như loài người vẫn làm, mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã và luôn thiết lập nguyên tắc của Ngài trong hết thảy các công việc của Ngài, ấn định công việc đó là của Ngài.

Truyền đạo 6:10: Phàm điều gì có trước thì đã được đặt tên từ lâu rồi; loài người sẽ ra thế nào, thì đã biết từ trước rồi; người không thể cãi trả với Đấng mạnh hơn mình.

Ê-phê-sô 3:1-21: Ấy bởi điều đó, mà tôi, Phao-lô, vì anh em là người ngoại mà làm kẻ tù của Đức Chúa Jê-sus Christ. Vả, anh em có nghe Đức Chúa Trời ban chức cho tôi, là ân điển mà Ngài vì anh em phó cho tôi, thế nào bởi sự tỏ ra, tôi đã hiểu biết điều mầu nhiệm mà tôi mới bày tỏ cùng anh em mấy lời. Đọc đến thì anh em có thể rõ sự hiểu biết của tôi về lẽ mầu nhiệm của Đấng Christ, là lẽ mầu nhiệm trong các đời khác, chưa từng phát lộ cho con cái loài người, mà bây giờ đã được Đức Thánh Linh tỏ ra cho các sứ đồ thánh và tiên tri của Ngài. Lẽ mầu nhiệm đó tức là: Dân ngoại là kẻ đồng kế tự, là các chi của đồng một thể, đều có phần chung với chúng ta về lời hứa đã nhờ Tin Lành mà lập trong Đức Chúa Jê-sus Christ; còn tôi đã trở nên kẻ giúp việc Tin Lành ấy cứ sự ban cho của ân điển Đức Chúa Trời, là ân điển đã ban cho tôi bởi công hiệu của quyền phép Ngài. Phải, ân điển đó đã ban cho tôi, là kẻ hèn hơn hết mọi thánh đồ, để rao truyền cho dân ngoại sự giàu có không dò được của Đấng Christ, và soi sáng cho mọi người biết sự phân phát lẽ mầu nhiệm, từ đời thượng cổ đã giấu kín trong Đức Chúa Trời là Đấng dựng nên muôn vật. Ấy vậy, hiện nay sự khôn sáng mọi đường của Đức Chúa Trời cậy Hội thánh mà bày tỏ ra cho những kẻ làm đầu và những kẻ cầm quyền trong các nơi trên trời, theo ý định đời đời của Ngài đã làm xong trong Đức Chúa Jê-sus Christ, Chúa chúng ta, trong Ngài chúng ta nhờ đức tin đến Ngài mà được tự do đến gần Đức Chúa Trời cách dạn dĩ. Tôi cũng xin anh em chớ nhân sự hoạn nạn tôi chịu vì anh em mà ngã lòng điều đó là điều vinh hiển của anh em vậy. Ấy là vì cơ đó mà tôi quỳ gối trước mặt Cha, bởi Cha mà cả nhà trên trời và dưới đất đều được đặt tên, tôi cầu xin Ngài tùy sự giàu có vinh hiển Ngài khiến anh em được quyền phép bởi Thánh Linh mà nên mạnh mẽ trong lòng; đến nỗi Đấng Christ nhân đức tin mà ngự trong lòng anh em; để anh em khi đã đâm rễ vững nền trong sự yêu thương, được hiệp cùng các thánh đồ mà hiểu thấu bề rộng, bề dài, bề cao, bề sâu của nó là thế nào, và được biết sự yêu thương của Đấng Christ, là sự trở hơn mọi sự thông biết, hầu cho anh em được đầy dẫy mọi sự dư dật của Đức Chúa Trời. Vả, Đức Chúa Trời, bởi quyền lực cảm động trong chúng ta, có thể làm trở hơn vô cùng mọi việc chúng ta cầu xin hoặc suy tưởng, nguyên Ngài được vinh hiển trong Hội thánh, và trong Đức Chúa Jê-sus Christ, trải các thời đại, đời đời vô cùng. A-men.

Để có được một dòng dõi thánh và một nước thầy tế lễ, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã không chỉ chờ cho đến khi những sự Ngài mong muốn đó xuất hiện, mà chính Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã trực tiếp làm công việc này, như Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán với môn đồ của Ngài về công việc của Đức Chúa Cha.

Giăng 15:1-8: Ta là gốc nho thật, Cha Ta là người trồng nho. Hễ nhánh nào trong Ta mà không kết quả thì Ngài chặt hết; và Ngài tỉa sửa những nhánh nào kết quả, để được sai trái hơn. Các người đã được trong sạch, vì Lời Ta đã bảo cho. Hãy cứ ở trong Ta, thì Ta sẽ ở trong các người. Như nhánh nho, nếu không dính vào gốc nho, thì không tự mình kết quả được, cũng một lẽ ấy, nếu các người chẳng cứ ở trong Ta, thì cũng không kết quả được. Ta là gốc nho, các người là nhánh. Ai cứ ở trong Ta và Ta trong họ thì sinh ra lắm trái; vì ngoài Ta, các người chẳng làm chi được. Nếu ai chẳng cứ trong Ta thì phải ném ra ngoài, cũng như nhánh nho; nhánh khô đi, người ta lượm lấy, quăng vào lửa, thì nó cháy. Ví bằng các người cứ ở trong Ta, và những Lời của Ta ở trong các người, hãy cầu xin mọi điều mình muốn, thì sẽ được điều đó. Nay, Cha Ta sẽ được sáng Danh là thế nào: ấy là các người được kết nhiều quả, thì sẽ làm môn đồ của Ta vậy.

Để muôn vật được tạo nên theo ý muốn của mình, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán Lời Ngài ra và khi

Lời của Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã được phán ra khỏi miệng Ngài, thì muôn vật được tạo nên và có, đó là nguyên tắc của Đức Chúa Trời và Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời muốn tuyển dân của Ngài nhận biết nguyên tắc này và làm theo Ngài, mà trước hết là Ngài thi hành nguyên tắc này với Áp-ram và khi Áp-ram tiếp nhận mạng lệnh của Đức Giê-Hô-Va và thi hành, thì người được trở thành Áp-ra-ham (theo đúng nghĩa) và chúng ta đã thấy nguyên tắc của Nước Đức Chúa Trời luôn ứng nghiệm trong bất kỳ một công việc nào mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời muốn được nên theo ý mình, thì Ngài phán Lời của Ngài với tạo vật đó và nếu tạo vật đó vâng theo tiếng phán của Ngài và làm theo, thì tạo vật đó sẽ được trở nên đúng theo ý muốn của Đức Giê-Hô-Va.

Chính Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tiếp tục thi hành kế hoạch tìm một dòng dõi thánh cho Ngài, khi Ngài phán với Áp-ra-ham về tên của con trai của Áp-ra-ham sẽ được sanh ra, là Y-sác và cũng chính Ngài đã đổi tên cho Gia-cốp, con trai của Y-sác, thành Y-sơ-ra-ên và khi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời ban Luật pháp của Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên tại nơi đồng vắng Si-nai, Ngài đã phán với dân Y-sơ-ra-ên về nguyên tắc của Ngài, đó là nếu dân Y-sơ-ra-ên vâng giữ các mạng lệnh cùng các điều răn của Ngài và làm theo, thì họ sẽ trở thành một dân thuộc riêng về Ngài, nghĩa là họ sẽ chính thức là dân Y-sơ-ra-ên thật trong Nước thầy tế lễ của Ngài.

Xuất Ê-díp-tô Ký 19:1-5: Tháng thứ ba, sau khi ra khỏi xứ Ê-díp-tô, trong ngày đó dân Y-sơ-ra-ên đến nơi đồng vắng Si-na-i. Từ Rê-phi-đim ra đi, đến nơi đồng vắng Si-na-i, đóng trại tại đó, đối diện cùng núi. Môi-se bèn lên đến Đức Chúa Trời, Đức Giê-hô-va ở trên núi gọi người mà phán rằng: Người hãy nói như vậy cho nhà Gia-cốp, và tỏ điều nầy cho dân Y-sơ-ra-ên: Các người đã thấy điều Ta làm cho người Ê-díp-tô, Ta chở các người trên cánh chim đại bàng làm sao, và dẫn các người đến cùng Ta thể nào. Vậy, bây giờ, nếu các người vâng Lời Ta và giữ sự giao ước Ta, thì trong muôn dân, các người sẽ thuộc riêng về Ta, vì cả thế gian đều thuộc về Ta. Các người sẽ thành một nước thầy tế lễ, cùng một dân tộc thánh cho Ta. Bấy nhiêu Lời đó người sẽ nói lại cùng dân Y-sơ-ra-ên.

Trong thực tế, dân Y-sơ-ra-ên là một dân tộc được sanh ra từ Gia-cốp (Y-sơ-ra-ên), nhưng Gia-cốp đã được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời ban cho một tên mới, khi người đã thắng được những sự thử thách mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã cho phép xảy đến với người. Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã trực tiếp thi hành kế hoạch tìm một dòng dõi thánh của Ngài và theo giao-ước mà Ngài đã lập với Áp-ram về dòng dõi (thuộc về đời thứ tư) của Áp-ram sẽ trở lại xứ Ca-na-an, mà dòng dõi đời thứ tư này (ra từ Gia-cốp - Y-sơ-ra-ên) đã được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời giải cứu ra khỏi xứ Ê-díp-tô, là nhà nô-lệ, để đem họ đến nơi đồng vắng Si-nai và tại nơi này, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban Luật pháp của Ngài cho dòng dõi này, ấy là để dòng dõi này sẽ tiếp nhận các mạng lệnh cùng các điều răn của Ngài. Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời luôn thi hành công việc của Ngài theo một nguyên tắc không hề thay đổi, đó là hết thảy mọi công việc mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời muốn được thành đó, đều được thi hành theo tiếng phán của Ngài. Việc Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời ban Luật pháp của Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên cũng không ngoài nguyên tắc này, đó là dân Y-sơ-ra-ên sẽ nhờ sự tiếp nhận, vâng giữ và tuân theo các mạng lệnh cùng các điều răn của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, mà họ thật sự được trở nên một dân thánh, một nước thầy tế lễ cho Đức Giê-Hô-Va, nghĩa là họ mới thật sự là Y-sơ-ra-ên, tức là một dân *có được quyền phép của con vua và sẽ được cai trị như vua*, là ý nghĩa của chữ Y-sơ-ra-ên - יִשְׂרָאֵל - Yisrael, số 3478 của tiếng Hê-bơ-rơ.

Khi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời mạng lệnh cho Giô-suê dẫn dân Y-sơ-ra-ên vượt qua sông Giô-đanh để vào nhận lấy xứ Ca-na-an, mà Ngài đã ban cho các tổ phụ của họ, thì Đức Giê-Hô-Va cũng đã phán dặn Giô-suê rất kỹ lưỡng về việc môi miệng của Giô-suê và của dân Y-sơ-ra-ên phải luôn tôn cao các mạng lệnh cùng các điều răn của Ngài, cùng mọi sự đã chép trong cuốn sách Luật pháp mà Ngài đã ban cho Môi-se.

Giô-suê 1:1-9: Sau khi Môi-se, tôi tớ của Đức Giê-hô-va qua đời, Đức Giê-hô-va phán cùng Giô-suê, con trai của Nun, tôi tớ của Môi-se, mà rằng: Môi-se, tôi tớ Ta, đã chết; bây giờ ngươi và cả dân sự này hãy đứng dậy đi qua sông Giô-đanh, đặng vào xứ mà Ta ban cho dân Y-sơ-ra-ên. Phàm nơi nào bàn chân các người đạp đến, thì Ta ban cho các người, y như Ta đã phán cùng Môi-se. Địa phận các người sẽ lan ra từ đồng vắng và Li-ban này cho đến sông cái, là sông Ô-phơ-rát, tràn cả xứ dân Hê-tít cho đến biển cả về hướng mặt trời lặn. Trót đời người sống, thì chẳng sẽ ai được chống cự trước mặt ngươi. Ta sẽ ở cùng ngươi như Ta đã ở cùng Môi-se; Ta sẽ không lìa ngươi, không bỏ ngươi đâu. Hãy vững lòng bền chí, vì ngươi sẽ dẫn dân này đi nhận lấy xứ mà Ta đã thề cùng tổ phụ ban cho chúng nó. Chỉ hãy vững lòng bền chí, và cẩn thận làm theo hết thảy luật pháp mà Môi-se, tôi tớ Ta, đã truyền cho ngươi; chớ xây qua

bên hữu hoặc bên tả, để hễ người đi đâu cũng đều được thanh vượng. Quyển sách luật pháp này chớ xa miệng người, hãy suy gẫm ngày và đêm, hầu cho cẩn thận làm theo mọi điều đã chép ở trong; vì như vậy người mới được may mắn trong con đường mình, và mới được phước. Ta há không có phán dặn người sao? Hãy vững lòng bền chí, chớ run sợ, chớ kinh khủng; vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời người vẫn ở cùng người trong mọi nơi người đi.

Các Lời mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán với Giô-suê, đó là sự nhắc lại mạng lệnh mà Ngài đã cậy miệng Mô-i-se, là tôi tớ của Ngài, để phán dặn dân Y-sơ-ra-ên phải vâng giữ và làm theo:

Phục truyền luật lệ ký 11:1-25: Người phải kính mến Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, và hằng gìn giữ điều Ngài truyền người phải gìn giữ, tức là luật lệ, mạng lệnh, và điều răn của Ngài. Ngày nay, các người hãy nhìn biết (vì ta không nói cùng con trẻ các người, bởi chúng nó chẳng biết chi, và cũng chẳng thấy chi) những Lời răn dạy của Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người, sự oai nghiêm Ngài, cánh tay quyền năng giơ thẳng ra của Ngài, những phép lạ và công việc Ngài làm ra giữa xứ Ê-díp-tô mà hại Pha-ra-ôn, vua Ê-díp-tô, và toàn xứ người. Hãy nhận biết điều Ngài làm cho đạo binh Ê-díp-tô, ngựa và xe Ê-díp-tô, trong khi chúng đuổi theo các người, bị Đức Giê-hô-va lấp nước Biển đỏ lại, và hủy diệt chúng nó đến ngày nay; việc Ngài đã làm cho các người trong đồng vắng cho đến khi tới chốn này; và cũng hãy nhận biết điều Ngài làm cho Đa-than, A-bi-ram, con trai Ê-li-áp, cháu Ru-bên, khi đất tại giữa cả Y-sơ-ra-ên hả miệng nuốt hai người, gia quyến, luôn với trại và mọi vật chi theo họ. Vì tận mắt các người đã thấy hết thấy những việc lớn mà Đức Giê-hô-va đã làm. Vậy, phải gìn giữ hết thấy điều răn mà ta truyền cho các người ngày nay, để các người được mạnh mẽ, vào nhận lấy xứ mà mình sẽ chiếm được, hầu cho các người sống lâu ngày trên đất mà Đức Giê-hô-va đã thề ban cho tổ phụ các người và cho dòng dõi của họ, tức là xứ đượm sữa và mật. Vì xứ người sẽ vào nhận lấy chẳng phải như xứ Ê-díp-tô, là nơi mình đã ra khỏi; tại nơi ấy người gieo mạ và phải nhờ lấy chân mình mà tưới, như một vườn rau cỏ; nhưng xứ các người sẽ đi vào nhận lấy đó, là một xứ có núi và trũng, nhờ mưa trời mà được thấm tưới. Ấy là một xứ Giê-hô-va Đức Chúa Trời người săn sóc, mắt Ngài hằng đoái xem nó từ đầu năm đến cuối. Vậy, nếu các người chăm chỉ nghe các điều răn ta truyền cho các người ngày nay, hết lòng, hết ý kính mến Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, và phục sự Ngài, thì Ta sẽ cho mưa mùa thu và mưa mùa xuân xuống thuận thì tại trong xứ các người; người sẽ thu góp ngũ cốc, rượu, và dầu của người. Ta cũng sẽ khiến đồng ruộng người sanh cỏ cho súc vật người; người sẽ ăn và được no nê. Các người khá cẩn thận, kẻo lòng mình bị dụ dỗ, xây bỏ Chúa, mà hầu việc các thần khác, và quỳ lạy trước mặt chúng nó chẳng; e cơn thịnh nộ của Đức Giê-hô-va sẽ phùng lên cùng các người, Ngài đóng các tầng trời lại, nên nổi chẳng có mưa nữa, đất không sanh sản: như vậy, các người sẽ vội chết mất trong xứ tốt tươi này, là xứ mà Đức Giê-hô-va ban cho các người. Vậy, hãy cất để trong lòng và trong trí mình những lời ta nói cùng các người, đeo nó như một dấu nơi tay, như một ấn chỉ giữa hai con mắt. Hãy dạy nó lại cho con cái mình, nói đến hoặc khi người ngồi ở trong nhà hay là đi đường, hoặc khi người nằm hay là khi trôi dạt. Cũng phải ghi các lời ấy trên cột nhà và trên cửa mình, hầu cho những ngày của các người và của con cái các người được nhiều thêm trong xứ mà Đức Giê-hô-va đã thề ban cho tổ phụ các người, y như những ngày của trời ở trên đất. Vì nhược bằng các người cẩn thận gìn giữ hết thấy điều răn này mà ta truyền cho các người phải làm lấy, kính mến Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người, đi theo các đạo Ngài, và trung thành với Ngài, thì Đức Giê-hô-va sẽ đuổi những dân tộc này ra khỏi trước mặt các người, khiến các người thắng được dân tộc lớn và mạnh hơn mình. Phàm nơi nào bàn chân các người sẽ đạp đến, đều thuộc về các người. Giới hạn các người sẽ chạy từ đồng vắng tới Li-ban, từ sông Ơ-phơ-rát đến biển tây. Chẳng ai đứng nổi được trước mặt các người; Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người sẽ rải sự kinh khủng và sợ hãi trong khắp xứ các người sẽ đạp chân lên, y như Ngài đã phán.

Giô-suê (là người hình bóng về Đức Chúa Jêsus Christ - Con một của Đức Chúa Trời) sẽ dẫn dân Y-sơ-ra-ên vượt qua sông Giô-đanh, là con sông mang ý nghĩa thuộc linh về Lễ thật, là sông nước hằng sống, sẽ được ban cho những người nào tin đến Danh của Đức Chúa Jêsus Christ và nhờ được sự bảo lãnh của Ngài mà nhận được giao ước mới, tức là được nhận những sự ban cho của Đức Thánh-Linh. Bấy giờ những người đã nhận được những sự ban cho của Đức Thánh-Linh đó mới được phép thi hành chức vụ rao giảng Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời cho muôn dân trên đất này, cùng với quyền phép đó mà họ cai trị thân thể xác thịt mình.

Giô-suê và dân Y-sơ-ra-ên phải tuân theo mạng lệnh của Đức Giê-Hô-Va, đó là môi miệng của họ phải luôn nói đến và luôn tôn cao Luật pháp của Đức Chúa Trời và các Lời của Luật pháp đó phải luôn được suy gẫm ở trong lòng, hầu cho họ sẽ cẩn thận làm theo mọi điều đã chép ở trong cuốn sách Luật pháp đó, vì như vậy họ mới thắng hơn được hết thảy các dân đã sống trong xứ Ca-na-an đó, mà các dân đó là bóng về quyền lực của ma quỷ, đã cầm buộc thân thể xác thịt của loài người, kể từ sau khi A-đam phạm tội ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác ở nơi vườn Ê-đen.

Sự suy gẫm Lời Đức Chúa Trời ở trong lòng, giống như là vườn được năng tưới vậy, cây sự sống trong vườn đó sẽ lớn lên và sanh bông trái cho sự sống lại và sự sống đời đời cho người nào sở hữu cái vườn đó vậy.

Người tin Chúa phải luôn nhớ rằng: Trong Lời Đức Chúa Trời có sự sống và sự sống đó là sự sáng của (tâm linh) loài người (Giăng 1:4) và chính Đức Thánh-Linh sẽ thấp sáng ngọn đèn của Ngài nơi tâm linh chúng ta (Thi-Thiên 18:28), nếu chúng ta vâng giữ, suy gẫm và làm theo Lời Đức Chúa Trời.

Khi ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi tâm linh chúng ta được thấp sáng, chúng ta sẽ thấy được những sự lạ lùng trong Luật pháp của Đức Chúa Trời, bấy giờ thông qua tâm linh mình mà tâm trí của mỗi người chúng ta sẽ được làm nên mới bởi quyền phép của Lời Đức Chúa Trời.

Ê-phê-sô 4:1-24: **Vậy, tôi là kẻ tù trong Chúa, khuyên anh em phải ăn ở một cách xứng đáng với chức phận mà Chúa đã gọi anh em, phải khiêm nhường đến điều, mềm mại đến điều, phải nhịn nhục, lấy lòng thương yêu mà chiều nhau, dùng dây hòa bình mà giữ gìn sự hiệp một của Thánh Linh. Chỉ có một thân thể, một Thánh Linh, như anh em bởi chức phận mình đã được gọi đến một sự trông cậy mà thôi; chỉ có một Chúa, một đức tin, một phép báp tem; chỉ có một Đức Chúa Trời và một Cha của mọi người, Ngài là trên cả mọi người, giữa mọi người và ở trong mọi người. Nhưng, đã ban ân điển cho mỗi một người trong chúng ta theo lượng sự ban cho của Đấng Christ. Vậy nên có chép rằng: Ngài đã lên nơi cao, dẫn muôn vàn kẻ phu tù, và ban các ơn cho loài người. Vả, những chữ “Ngài đã lên” có nghĩa gì, há chẳng phải là Ngài cũng đã xuống trong các miền thấp ở dưới đất sao? Đấng đã xuống tức là Đấng đã lên trên hết các tầng trời, để làm cho đầy đầy mọi sự. Ấy chính Ngài đã cho người này làm sứ đồ, kẻ kia làm tiên tri, người khác làm thầy giảng Tin Lành, kẻ khác nữa làm mục sư và giáo sư, để các thánh đồ được trọn vẹn về công việc của chức dịch và sự gây dựng thân thể Đấng Christ, cho đến chừng chúng ta thấy đều hiệp một trong đức tin và trong sự hiểu biết Con Đức Chúa Trời, mà nên bậc thành nhân, được tầm thước vóc giạc trọn vẹn của Đấng Christ. Ngài muốn chúng ta không như trẻ con nữa, bị người ta lừa đảo, bị mưu chước dỗ dành làm cho lầm lạc, mà dạy động và đời đổi theo chiều gió của đạo lạc, nhưng muốn cho chúng ta lấy lòng yêu thương nói ra lẽ thật, để trong mọi việc chúng ta đều được thêm lên trong Đấng làm đầu, tức là Đấng Christ. Ấy nhờ Ngài mà cả thân thể ràng buộc vững bền bởi những cái lắt léo, khiến các phần giao thông với nhau, tùy lượng sức mạnh của từng phần, làm cho thân thể lớn lên, và tự gây dựng trong sự yêu thương. Vậy, này là điều tôi nói và điều tôi nhân Danh Chúa mà rao ra: ấy là anh em chớ nên ăn ở như người ngoại đạo nữa, họ theo sự hư không của ý tưởng mình, bởi sự ngu muội ở trong họ, và vì lòng họ cứng cõi nên trí khôn tối tăm, xa cách sự sống của Đức Chúa Trời. Họ đã mất cả sự cảm biết, đành bỏ mình trong một đời buông lung, đem lòng mê đắm không biết chán mà phạm hết mọi điều ô uế. Nhưng anh em học cho biết Đấng Christ thì chẳng phải như vậy, vì anh em đã nghe đạo Ngài, và được dạy dỗ trong Ngài (y theo lẽ thật trong Đức Chúa Jê-sus) rằng anh em phải bỏ cách ăn nết ở ngày trước, thoát lột người cũ là người bị hư hỏng bởi tư dục dỗ dành, mà phải làm nên mới trong tâm trí mình, và mặc lấy người mới, tức là người đã được dựng nên giống như Đức Chúa Trời, trong sự công bình và sự thánh sạch của lẽ thật.**

Bản King James version chép câu 23 trên như sau: ²³And be renewed ^{G365} in the spirit ^{G4151} of your ^{G5216} mind ^{G3563}; Có nghĩa là: và trong thuộc linh mà được làm mới lại tâm trí mình.

Khi chúng ta suy gẫm Lời Đức Chúa Trời, thì Đức Thánh-Linh cũng biết điều đó và chính Ngài sẽ thấp sáng ngọn đèn của Ngài (**Linh tánh loài người vốn một ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va dò thấu các nơi bí ẩn của lòng** - Châm ngôn 20:27), nghĩa là Đức Thánh-Linh sẽ mở con mắt tâm linh, được gọi là người bề trong của chúng ta, cho được thấy, được hiểu biết những sự mâu nhiệm của Lời Đức Chúa Trời, bấy giờ khả năng phân biệt điều thiện và điều ác nơi tâm trí chúng ta sẽ được làm mới lại, (như người ta gọi công việc cập nhật các phiên bản mới cho các phần mềm của chiếc computer vậy), như Lời Chúa có chép:

Ê-phê-sô 1:17-21: Tôi cầu Đức Chúa Trời của Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, là Cha vinh hiển, ban thần trí của sự khôn sáng và của sự tỏ ra cho anh em, để nhận biết Ngài, lại soi sáng con mắt của lòng anh em, hầu cho biết điều trông cậy về sự kêu gọi của Ngài là thể nào, sự giàu có của cơ nghiệp vinh hiển Ngài cho các thánh đồ là làm sao, và biết quyền vô hạn của Ngài, đối với chúng ta có lòng tin, là lớn dường nào, y theo phép tối thượng của năng lực mình, mà Ngài đã tỏ ra trong Đấng Christ, khi khiến Đấng Christ từ kẻ chết sống lại và làm cho ngồi bên hữu mình tại các nơi trên trời, cao hơn hết mọi quyền, mọi phép, mọi thế lực, mọi quân chủ cùng mọi danh vang ra, không những trong đời này, mà cũng trong đời hầu đến nữa.

Trở lại với Áp-ram và mạng lệnh của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời phán với người.

Sáng thế ký 17:4-8: Đức Chúa Trời phán cùng người rằng: **Này, phần Ta đây, Ta đã lập giao ước cùng người; vậy người sẽ trở nên tổ phụ của nhiều dân tộc. Thiên hạ chẳng còn gọi người là Áp-ram nữa, nhưng tên người sẽ là Áp-ra-ham, vì Ta đặt người làm tổ phụ của nhiều dân tộc. Ta sẽ làm cho người sanh sản rất nhiều, làm cho người thành nhiều nước; và các vua sẽ do nơi người mà ra. Ta sẽ lập giao ước cùng người, và cùng hậu tự người trải qua các đời; ấy là giao ước đời đời, hầu cho Ta làm Đức Chúa Trời của người và của dòng dõi người. Ta sẽ cho người cùng dòng dõi người xứ mà người đang kiều ngụ, tức toàn xứ Ca-na-an, làm cơ nghiệp đời đời. Vậy, Ta sẽ làm Đức Chúa Trời của họ.**

Chúng ta đang đối diện với giao ước mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã lập với Áp-ram, tức là với Áp-ra-ham và nếu chúng ta đọc kỹ các Lời giao-ước này, chúng ta sẽ thấy Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán với tâm linh của Áp-ra-ham rằng, Ngài sẽ làm thành mọi điều mà Ngài đã hứa với người, chứ không phải là Áp-ra-ham đã thật sự nhận được các điều trên và như vậy, để Áp-ra-ham cùng dòng dõi của người nhận được mọi sự mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã hứa, thì Áp-ra-ham và dòng dõi của người phải làm trọn các điều kiện mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã yêu cầu.

Sáng thế ký 17:9-14: **Đoạn, Đức Chúa Trời phán cùng Áp-ra-ham rằng: Phần người cùng dòng dõi người, từ đời nọ sang đời kia, sẽ giữ sự giao ước của Ta. Mỗi người nam trong vòng các người phải chịu phép cắt bì; ấy là giao ước mà các người phải giữ, tức giao ước lập giữa Ta và các người, cùng dòng dõi sau người. Các người phải chịu cắt bì; phép đó sẽ là dấu hiệu của sự giao ước giữa Ta cùng các người. Trải qua các đời, mỗi người nam trong vòng các người, hoặc sanh đẻ tại nhà, hoặc đem tiền ra mua nơi người ngoại bang, chẳng thuộc về dòng giống người, hễ lên được tám ngày rồi, đều phải chịu phép cắt bì. Chớ khá bỏ làm phép cắt bì cho ai sanh tại trong nhà người, hay đem tiền ra mua về; sự giao ước của Ta sẽ lập đời đời trong xác thịt của các người vậy. Một người nam nào không chịu phép cắt bì nơi xác thịt mình, sẽ bị truất ra khỏi ngoài dân sự mình; người đó là kẻ bội Lời giao ước Ta.**

Chữ giữ - keep^{H8104} chép trong câu 9 và câu 10 trên, đó là chữ שָׁמַר - shamar, số 8104 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *canh gác, bảo vệ, gìn giữ, chăm sóc, đi theo, hộ tống, nhìn kỹ từng chi tiết, chú ý đến từng chi tiết;*

Chữ cắt bì - circumcised^{H4135} chép trong các câu trên, đó là chữ בָּרַל - muwl, số 4135 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *cắt bao quy đầu, tẩy rửa cõi lòng; tước bỏ, huỷ phá, làm sạch, lọc cho trong, tinh chế, gột sạch tội lỗi, làm cho thánh khiết, làm cho trong trắng;*

Bản King James version chép câu 14 trên như sau; ¹⁴And the uncircumcised^{H6189} man^{H2145} child whose^{H834} flesh^{H1320} of his foreskin^{H6190} is not circumcised^{H4135}, that soul^{H5315} shall be cut^{H3772} off from his people^{H5971}; he hath broken^{H6565} my covenant^{H1285}.

Chữ không chịu cắt bì - the uncircumcised^{H6189} chép trong câu 14 trên, đó là chữ עָרֵל - 'ârel, số 6189 ra từ chữ עָרַל - arel, số 6188 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *bị phơi bày ra, phơi trần ra, người không cắt bao quy đầu, bị trần truồng, loã lồ, bị cách chức, bị đuổi đi;*

Phép cắt bì này phải được thực hiện cho các con trai của dân Y-sơ-ra-ên sau khi đã được sanh ra tám ngày, đó là bóng về phép cắt bì thật trong Danh của Đức Chúa Jêsus Christ, vì hết thảy mọi sự được chép trong Kinh-Thánh đều làm chứng về Đức Chúa Jêsus Christ, là làm chứng về sự cứu chuộc loài người của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời dành cho tâm linh loài người, là loài được tạo nên bằng hơi thở của Đức Chúa Trời và được dựng nên theo sự công bình và sự thánh sạch của bốn tánh Đức Chúa Trời.

Rô-ma 2:28-29: **Vì người nào chỉ bề ngoài là người Giu-đa, thì không phải là người Giu-đa, còn phép**

cắt bì làm về xác thịt ở ngoài, thì không phải là phép cắt bì; nhưng bề trong là người Giu-đa mới là người Giu-đa, phép cắt bì bởi trong lòng, làm theo cách thuộc linh, không theo chữ nghĩa, mới là phép cắt bì thật. Một người Giu-đa như vậy được khen ngợi, chẳng phải bởi loài người, bèn là bởi Đức Chúa Trời.

Cô-lô-se 2:6-17: Anh em đã nhận Đức Chúa Jêsus Christ thể nào, thì hãy bước đi trong Ngài thể ấy; hãy chăm rể và lập nền trong Ngài, lấy đức tin làm cho bền vững, tùy theo anh em đã được dạy dỗ, và hãy dư dật trong sự cảm tạ. Hãy giữ chừng, kẻo có ai lấy triết học và lời hư không, theo lời truyền khẩu của loài người, sơ học của thế gian, không theo Đấng Christ, mà bắt anh em phục chằng. Vì sự đầy dẫy của bốn tánh Đức Chúa Trời thấy đều ở trong Đấng ấy như có hình. Anh em lại nhờ Ngài mà có được đầy dẫy mọi sự, vì Ngài là đầu của mọi quyền cai trị và mọi thế lực. Anh em cũng chịu cắt bì trong Ngài, không phải phép cắt bì bởi tay người ta làm ra, nhưng là phép cắt bì của Đấng Christ, là lột bỏ tánh xác thịt của chúng ta. Anh em đã bởi phép báp-tem được chôn với Ngài, thì cũng được sống lại với Ngài bởi đức tin trong quyền phép Đức Chúa Trời, là Đấng đã khiến Ngài từ kẻ chết sống lại. Khi anh em đã chết bởi tội lỗi mình và sự xác thịt mình không chịu cắt bì, thì Đức Chúa Trời đã khiến anh em sống lại với Đấng Christ, vì đã tha thứ hết mọi tội chúng ta: Ngài đã xóa tờ khế lập nghịch cùng chúng ta, các điều khoản trái với chúng ta nữa, cùng phá hủy tờ khế đó mà đóng đinh trên cây thập tự; Ngài đã truất bỏ các quyền cai trị cùng các thế lực, dùng thập tự giá chiến thắng chúng nó, và nộp ra tỏ tường giữa thiên hạ. Vì vậy, chớ có ai đoán xét anh em về của ăn uống, hoặc ngày lễ, hoặc ngày mặt trăng mới, hoặc ngày Sa-bát, ấy đều chỉ là bóng của các việc sẽ tới, còn hình thì ở trong Đấng Christ.

Hết thấy các mạng lệnh của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán với Áp-ram (Áp-ra-ham) đều mang ý nghĩa thần linh và sự sống, phải được thi hành khi kỳ hoán cải đã đến, tức là thời kỳ Nước Đức Chúa Trời được đến trên đất này thông qua quyền phép của Đức Thánh-Linh, còn được gọi là Thánh-Linh của Đấng Christ.

Trong mạng lệnh mà Đức Giê-Hô-Va đã phán với Áp-ram, thì hết thấy con trai của dân Y-sơ-ra-ên sau khi sanh ra được tám ngày thì phải được làm phép cắt bì, đó là bóng về mọi người tin Chúa khi đã nhận được những sự ban cho của Đức Thánh-Linh, nghĩa là tâm linh được tái sanh, thì người đó phải nhờ quyền phép của Lẽ thật và của Đức Thánh-Linh mà là lột bỏ tánh xác thịt của mình, nghĩa là cắt bì lòng, tức là nơi tâm trí của xác thịt mình phải được cai trị bằng quyền phép của Lẽ thật, còn được gọi là Luật pháp của Thánh-Linh sự sống.

Phi-líp 3:1-21: Hỡi anh em, sau hết, anh em hãy vui mừng trong Chúa! Tôi chẳng hề sợ phiền mà lại viết những điều này cho anh em nữa, vì ấy là có ích cho anh em. Hãy coi chừng loài chó; hãy coi chừng kẻ làm công gian ác; hãy coi chừng phép cắt bì giả. Vì, ấy chính chúng ta là kẻ chịu phép cắt bì thật, là kẻ cậy Thánh Linh Đức Chúa Trời mà hầu việc Đức Chúa Trời, khoe mình trong Đấng Christ, và không để lòng tin cậy trong xác thịt bao giờ. Ấy chẳng phải tôi không có thể cậy mình trong xác thịt đâu. Ví bằng kẻ khác tưởng rằng có thể cậy mình trong xác thịt, thì tôi lại có thể bội phần nữa, tôi chịu phép cắt bì ngày thứ tám, về dòng Y-sơ-ra-ên, chi phái Bên-gia-min, người Hê-bơ-rơ, con của người Hê-bơ-rơ; về luật pháp, thì thuộc phe Pha-ri-si; về lòng sốt sắng, thì là kẻ bắt bớ hội thánh; còn như về sự công bình của luật pháp, thì không chỗ trách được. Nhưng vì có Đấng Christ, tôi đã coi sự lời cho tôi như là sự lỗ vậy. Tôi cũng coi hết thấy mọi sự như là sự lỗ, vì sự nhận biết Đức Chúa Jêsus Christ là quý hơn hết, Ngài là Chúa tôi, và tôi vì Ngài mà liêu bỏ mọi điều lợi đó. Thật, tôi xem những điều đó như rơm rác, hầu cho được Đấng Christ và được ở trong Ngài, được sự công bình, không phải công bình của tôi bởi luật pháp mà đến, bèn là bởi tin đến Đấng Christ mà được, tức là công bình đến bởi Đức Chúa Trời và đã lập lên trên đức tin; cho đến nỗi tôi được biết Ngài, và quyền phép sự sống lại của Ngài, và sự thông công thương khó của Ngài, làm cho tôi nên giống như Ngài trong sự chết Ngài, mong cho tôi được đến sự sống lại từ trong kẻ chết. Ấy không phải tôi đã giặt giải rồi, hay là đã đến nơi trọn lành rồi đâu, nhưng tôi đang chạy hầu cho giặt được, vì chính tôi đã được Đức Chúa Jêsus Christ giặt lấy rồi. Hỡi Anh em, về phần tôi, tôi không tưởng rằng đã đạt đến mục đích, nhưng tôi cứ làm một điều: quên lưng sự ở đằng sau, mà bươn theo sự ở đằng trước, tôi nhắm mục đích mà chạy, để giặt giải về sự kêu gọi trên trời của Đức Chúa Trời trong Đức Chúa Jêsus Christ. Vậy, hễ những người trọn vẹn trong chúng ta, phải có ý tưởng đó; và nếu anh em tưởng đằng khác, Đức Chúa Trời cũng sẽ lấy sự đó soi sáng cho anh em. Duy Chúng ta đã đạt đến bậc nào, thì chúng ta phải đồng đi vậy. Hỡi Anh em, hãy bắt chước tôi, lại xem những kẻ ăn ở theo mẫu mực mà anh em thấy trong chúng tôi. Vì tôi đã thường nói điều này cho anh em, nay tôi lại khóc mà nói nữa: lắm người có cách ăn ở như là kẻ thù nghịch thập tự giá của Đấng Christ.

Sự cuối cùng của họ là hư mất; họ lấy bụng mình làm chúa mình, và lấy sự xấu hổ của mình làm vinh hiển, chỉ tư tưởng về các việc thế gian mà thôi. Nhưng chúng ta là công dân trên trời; ấy là từ nơi đó mà chúng ta trông đợi Cứu Chúa mình là Đức Chúa Jêsus Christ, Ngài sẽ biến hóa thân thể hèn mạt chúng ta ra giống như thân thể vinh hiển Ngài, y theo quyền phép Ngài có để phục muôn vật.

Ngay khi Đức Giê-Hô-Va phán với Áp-ram về mọi người nam trong dân Y-sơ-ra-ên phải chịu phép cắt bì, thì Ngài phán tiếp với Áp-ram rằng: **Đức Chúa Trời phán cùng Áp-ra-ham rằng: còn Sa-rai, vợ người, chớ gọi là Sa-rai nữa; nhưng Sa-ra là tên người đó. Ta sẽ ban phước cho nàng, lại do nơi nàng Ta sẽ cho người một con trai, Ta sẽ ban phước cho nàng, nàng sẽ làm mẹ các dân tộc; những vua của các dân tộc sẽ do nơi nàng mà ra.** (Sáng thế ký 17:15-16)

Chữ Sa-rai - Sarai^{H8297} chép trong câu 15 trên, đó là chữ **סָרַי** - Saray, số 8297 ra từ chữ **סָר** - sar, số 8269 và chữ **רַי** - sarar, số 8323 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *bà hoàng, quận chúa, người thông tri, người cai trị, lãnh tụ, lãnh đạo, người hướng dẫn, người chỉ đạo, luật sư chính, người đứng đầu, thủ lĩnh, đầu đảng, người cầm đầu, người chỉ huy, người cao quý, người đáng kính phục, người điều khiển, người cầm quyền;*

Chữ Sa-ra - Sarah^{H8283} chép trong câu 15 trên, đó là chữ **סָרָה** - sarah, số 8283 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *người đàn bà quý phái, người đàn bà đáng khâm phục, người đàn bà ưu tú;*

Như ở phần trước chúng ta đã đề cập đến việc, chính Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời thi hành công việc của Ngài, khiến kế hoạch của Ngài được thực thi, cho đến khi công việc đó hoàn thành và sự thực thi đó chính là quyền phép của những Lời đã phán ra khỏi miệng Ngài sẽ làm thành điều Ngài đã sai khiến (Ê-sai 55:11).

Thân thể xác thịt của loài người được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời dùng bụi trên mặt đất này để tạo nên, được ví là giống cái, làm đồ dùng cho sự công bình và thân hình đó được giao cho tâm linh loài người quản trị.

Ngay từ lúc ban đầu, lúc loài người mới được tạo dựng nên, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban phước cho loài người (không phải là ban phước cho thân hình bằng bụi đất của loài người) và phán rằng: **“Hãy sanh sản, thêm nhiều, làm cho đầy đầy đất; hãy làm cho đất phục tùng, hãy quản trị loài cá dưới biển, loài chim trên trời cùng các vật sống hành động trên mặt đất.”** (Sáng thế ký 1:28)

Thân thể xác thịt của loài người phải phục tùng quyền quản trị của tâm linh, là loài được tạo nên bởi hơi thở của Đức Chúa Trời. Nhưng vì A-đam đã nghe theo lời vợ (*là Ê-va, là người được tạo nên bởi thịt và xương của A-đam, nghĩa là thuộc về đất*) mà ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã cấm ăn và bởi cố tội lỗi đó mà A-đam (tâm linh loài người) bị mất quyền cai trị, còn thân hình bằng bụi đất của loài người thì bị rửa sả, nhưng vì thân hình đó đã ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác, nên khả năng phân biệt điều thiện và điều ác đã vào trong loài người và cũng là vào trong thân hình bằng bụi đất của loài người nữa.

Ma quỷ đã nhận dịp A-đam bị mất quyền cai trị mà chiếm đoạt trái đất cùng muôn vật trên đất này, trong muôn vật đó có thân thể xác thịt của loài người. Ma quỷ đã tận dụng khả năng phân biệt điều thiện và điều ác trong thân thể xác thịt của loài người để cám dỗ, lừa dối, kích động và cầm buộc thân thể xác thịt của loài người sống theo bốn tánh ích kỷ và gian ác của nó.

Ma quỷ là kẻ kiêu ngạo, đã xui khiến cho người ta đặt tên cho con cái của họ theo sự kiêu ngạo, hoặc sự tiêu cực, hoặc sự phạm thượng, để những người mang cái tên có ý nghĩa gây bất lợi cho sự sống của tâm linh của người ấy, như chúng ta đã thấy những người mà khi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời kêu gọi những người đó, thì Ngài phải thay đổi tên cho họ, hầu cho quyền lực của sự rửa sả đã và sẽ đến từ những lời nói của người ta đối với những người mang những cái tên có ý nghĩa nghịch lại sự chỉ định và sự cai trị của Đức Chúa Trời.

Sa-rai là người nữ, nhưng khi sanh ra lại bị cha mẹ đặt cho cái tên mang tính kiêu ngạo, nghịch lại sự chỉ định, sự cai trị của Đức Chúa Trời. Tên của Áp-ram cũng vậy, Tha-rê, cha của Áp-ram đã đặt tên cho con trai của mình với danh xưng mang tính kiêu ngạo, mà hễ ai đó nghe đến danh đó, hoặc người nào muốn gọi Áp-ram, thì phải xưng người đó là cha cao quý của mình, khiến cho những lời đàm tiếu ra từ môi miệng của những người không muốn phải xưng danh đó và các lời đó sẽ như sự rửa sả, nói nghịch sự sống của Áp-ram vậy.

Việc Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đổi tên cho Sa-rai thành Sa-ra là một mạng lệnh, để cảnh cáo hết thảy mọi người tin Chúa về hai điều.

Điều thứ nhất là mọi người tin Chúa phải nhận biết sự chỉ định của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đối với người nữ từ lúc ban đầu tại nơi vườn Ê-đen là không hề thay đổi, đó là **sự dục vọng người phải xu hướng về chồng,**

và **chồng sẽ cai trị người**. (Sáng thế ký 3:16b).

Điều thứ hai mang ý nghĩa thuộc linh, đó là thân thể xác thịt của người ta (là giống cái) phải quy phục sự cai trị của tâm linh mình (tâm linh là người nam, giống đực), nghĩa là hết thảy mọi người tin Chúa phải tái sinh tâm linh mình và tâm linh người ấy phải cai trị thân thể xác thịt mình, phải sống theo Luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời.

Rô-ma 8:1-30: Cho nên hiện nay chẳng còn có sự đoán phạt nào cho những kẻ ở trong Đức Chúa Jêsus Christ; vì luật pháp của Thánh Linh sự sống đã nhờ Đức Chúa Jêsus Christ buông tha tôi khỏi luật pháp của sự tội và sự chết. Vì điều chi luật pháp không làm nổi, tại xác thịt làm cho luật pháp ra yếu đuối, thì Đức Chúa Trời đã làm rồi: Ngài đã vì cơ tội lỗi sai chính Con mình lấy xác thịt giống như xác thịt tội lỗi chúng ta, và đã đoán phạt tội lỗi trong xác thịt, hầu cho sự công bình mà luật pháp buộc phải làm được trọn trong chúng ta, là kẻ chẳng noi theo xác thịt, nhưng noi theo Thánh Linh. Thật thế, kẻ sống theo xác thịt thì chăm những sự thuộc về xác thịt; còn kẻ sống theo Thánh Linh thì chăm những sự thuộc về Thánh Linh. Vả, chăm về xác thịt sanh ra sự chết, còn chăm về Thánh Linh sanh ra sự sống và bình an; vì sự chăm về xác thịt nghịch với Đức Chúa Trời, bởi nó không phục dưới luật pháp Đức Chúa Trời, lại cũng không thể phục được. Vả, những kẻ sống theo xác thịt, thì không thể đẹp lòng Đức Chúa Trời. Về phần anh em, nếu thật quả Thánh Linh Đức Chúa Trời ở trong mình, thì không sống theo xác thịt đâu, nhưng theo Thánh Linh; song nếu ai không có Thánh Linh của Đấng Christ, thì người ấy chẳng thuộc về Ngài. Vậy nếu Đấng Christ ở trong anh em, thì thân thể chết nhân cơ tội lỗi, mà thần linh sống nhân cơ sự công bình. Lại nếu Thánh Linh của Đấng làm cho Đức Chúa Jêsus sống lại từ trong kẻ chết ở trong anh em, thì Đấng làm cho Đức Chúa Jêsus Christ sống lại từ trong kẻ chết cũng sẽ nhờ Thánh Linh Ngài ở trong anh em mà khiến thân thể hay chết của anh em lại sống. Vậy, hỡi anh em, chúng ta chẳng mắc nợ xác thịt đâu, đừng sống theo xác thịt. Thật thế, nếu anh em sống theo xác thịt thì phải chết; song nếu nhờ Thánh Linh, làm cho chết các việc của thân thể, thì anh em sẽ sống. Vì hết thảy kẻ nào được Thánh Linh của Đức Chúa Trời dắt dẫn, đều là con của Đức Chúa Trời. Thật anh em đã chẳng nhận lấy thần trí của tôi mọi đặng còn ở trong sự sợ hãi; nhưng đã nhận lấy thần trí của sự làm con nuôi, và nhờ đó chúng ta kêu rằng: A-ba! Cha! Chính Đức Thánh Linh làm chứng cho lòng chúng ta rằng chúng ta là con cái Đức Chúa Trời. Lại nếu chúng ta là con cái, thì cũng là kẻ kế tự: kẻ kế tự Đức Chúa Trời và là kẻ đồng kế tự với Đấng Christ, miễn chúng ta đều chịu đau đớn với Ngài, hầu cho cũng được vinh hiển với Ngài. Vả, tôi tưởng rằng những sự đau đớn bây giờ chẳng đáng so sánh với sự vinh hiển hầu đến, là sự sẽ được bày ra trong chúng ta. Thật thế, muôn vật ước ao nóng nảy mà trông đợi con cái Đức Chúa Trời được tỏ ra. Vì muôn vật đã bị bắt phục sự hư không, chẳng phải tự ý mình, bèn là bởi cơ Đấng bắt phục. Muôn vật mong rằng mình cũng sẽ được giải cứu khỏi làm tôi sự hư nát, đặng dự phần trong sự tự do vinh hiển của con cái Đức Chúa Trời. Vì chúng ta biết rằng muôn vật đều than thở và chịu khó nhọc cho đến ngày nay; không những muôn vật thôi, lại chúng ta, là kẻ có trái đầu mùa của Đức Thánh Linh, cũng than thở trong lòng, đang khi trông đợi sự làm con nuôi, tức là sự cứu chuộc thân thể chúng ta vậy. Vì chúng ta được cứu trong sự trông cậy, nhưng khi người ta đã thấy điều mình trông rồi, ấy không phải là trông nữa: mình thấy rồi, sao còn trông làm chi? Song nếu chúng ta trông điều mình không thấy, ấy là chúng ta chờ đợi điều đó cách nhịn nhục. Cũng một lẽ ấy, Đức Thánh Linh giúp cho sự yếu đuối chúng ta. Vì chúng ta chẳng biết sự mình phải xin đặng cầu nguyện cho xứng đáng; nhưng chính Đức Thánh Linh lấy sự tỏ than không thể nói ra được mà cầu khẩn thay cho chúng ta. Đấng dò xét lòng người hiểu biết ý tưởng của Thánh Linh là thể nào, vì ấy là theo ý Đức Chúa Trời mà Ngài cầu thế cho các thánh đồ vậy. Vả, chúng ta biết rằng mọi sự hiệp lại làm ích cho kẻ yêu mến Đức Chúa Trời, tức là cho kẻ được gọi theo ý muốn Ngài đã định. Vì những kẻ Ngài đã biết trước, thì Ngài cũng đã định sẵn để nên giống như hình bóng Con Ngài, hầu cho Con này được làm Con cả ở giữa nhiều anh em; còn những kẻ Ngài đã định sẵn, thì Ngài cũng đã gọi, những kẻ Ngài đã gọi, thì Ngài cũng đã xưng là công bình, và những kẻ Ngài đã xưng là công bình, thì Ngài cũng đã làm cho vinh hiển.